

[Henning Philipsen.]

måtte være af fremskridtspartiet, som er medlem af en fagforening, at de skulle gå ind i disse fagforeninger, deltage i deres møder og sørge for i disse organisationers lovlige forsamlinger, kompetente forsamlinger, at forhindre det, som hr. Glensgård og hans parti nu prøver på at få lovgivningsmagten til at gøre, hvad lovgivningsmagten efter min opfattelse aldeles ingen adkomst har til og heller ikke burde have, så meget mere som jeg synes, at dette forslag er grundlovsstridigt. Det ville være fremgangsmåden. Hvis hr. Glensgård virkelig mente noget med det, han siger — og det tror jeg han gør — så burde han i hvert fald anvende den fremgangsmåde, som er den eneste rigtige, og det er: gå ind i disse organisationer, som vi andre gør, prøv på at påvirke dem og lad så være med at lave dette skuespil for folket her, for ingen tror på jer i den sammenhæng.

Kurt Hansen (VS):

Det var jo karakteristisk, at hr. Glensgård faktisk udelukkende beskæftigede sig med det mere tekniske element i mit indlæg. Det, jeg hentydede til, var ikke det, der står i betænkningen, men det, der fremgik af hr. Glensgårds første indlæg. Da blev det nemlig sagt, at fremskridtspartiet, socialdemokratiet, SF og VS gennemtrumfede en betækningsafgivning, fordi der var en bestemt situation i arbejdsmarkedsudvalget. Det lægger jo klart op til, at vi under ingen omstændigheder ellers ville være med til nogen form for betækningsafgivelse. Derfor sagde jeg, at det, der blev fremført om, at VS havde brugt bureaukratiske manøvrer i denne sag, ville jeg bare tilbagevise. Det var altså ikke, hvad der stod i betænkningen, kun hvad der blev sagt heroppefra.

I øvrigt er det jo betegnende, at man ikke vil svare på de konkrete spørgsmål, jeg stillede, bl. a. om, hvad det ville betyde for de publikationer, man i øvrigt kan udgive på arbejdspladser, i afdelinger af forbund, til frihedsbevægelser rundt omkring i verden. Man kan ikke få svaret. Det tyder bare på, at man ikke er klar over, hvad det egentlig er, man er ved at lave lovgivning omkring.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Glensgård) (FP):

Hr. Kurt Hansen siger, at han ikke kan få svar på disse konkrete spørgsmål. Det er ikke tilfældet. Hr. Kurt Hansen har fået adskillige konkrete besvarelser. Hr. Kurt Hansen har spurgt: hvad med afdeling dér og dér, kan de få lov til at lave deres eget lille duplikerede blad? Hvortil svaret har været: ja. Svaret har hr. Kurt Hansen fået. Hvad kan han forlange mere? Han har fået svar på hvert eneste spørgsmål, han har rejst i udvalget. Nu står han her og påstår, at det har han ikke. Der findes ikke ét eneste blad, hr. Kurt Hansen har nævnt, hvorom vi ikke har afgivet svar.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-5, ændringsforslaget og § 6, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.
(Lovforslag nr. 136. Fremsat 13/1 76. Første behandling 29/1 76. Betænkning 6/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.